

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2635/2024
03.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миле Ранкић, адвокат из ..., против туженог АД „Електропривреда Србије“ Београд, Огранак ТЕНТ Обреновац, ТЕ Колубара, Велики Црљени, чији је пуномоћник у поступку по ревизији Сабахудин Тахировић, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1839/24 од 30.05.2024. године, у седници одржаној 03.10.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1839/24 од 30.05.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П1 466/23 од 06.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је ништав анекс бр. 3 уговора о раду од 22.11.2021. године, који је закључен између туженог као послодавца и тужиоца као запосленог, те да се тужени обавезе да наведено трпи и призна. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1839/24 од 30.05.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда, тако што је утврђено да је ништав анекс бр. 3 уговора о раду од 22.11.2021. године, који је закључен између туженог као послодавца и тужиоца као запосленог и тужени обавезан да наведено трпи и призна. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је тужени обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 191.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 49.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Тужилац је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11... 18/20 и 10/20 - други закон), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 28.12.2021. године. Предмет тужбеног захтева је да се утврди да је ништав анекс бр. 3 уговора о раду од 22.11.2021. године који је тужилац закључио са туженим, а којим је тужилац премештен на друго радно место.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена), иако тужилац тужбом тражи заштиту права из радног односа, предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ да се утврди да је ништав анекс уговора о раду којим је тужилац премештен на друго радно место, то ни ревизија туженог није дозвољена.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни суд је имао у виду да је у конкретном случају побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, али налази да нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија

Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић